

Nr 364.

Av herr **Malmborg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 266, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1942/43.

I anslutning till Kungl. Maj:ts i försvarspropositionen framlagda förslag rörande dels utvidgning av musikorganisationen genom uppsättande av nya musikkårer, nämligen två vid armén, två vid marinen och sju eller eventuellt åtta vid flygvapnet, dels ock utökning av arméns musikkårer av typ III till kårer av typ II har Kungl. Maj:t i propositionen nr 266 angående vissa anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1942/43 framlagt förslag om att under budgetåret musikkårer skola nyuppsättas vid Svea artilleriregemente, Gotlands kustartillerikår samt vid Västmanlands, Skaraborgs och Svea flygflottiljer ävensom vid krigsflygskolan, och att var och en av de sex musikkårerna av typ III vid armén skola ökas med en fanjunkare, en furir samt två musikvicekorpraler och meniga, varigenom deras utökning till kårer av typ II påbörjas. Vidare har Kungl. Maj:t beräknat, att antalet löner i lönegraden Oa 3 för musikedirektörer vid armén under nästa budgetår skall ökas från nuvarande 5 till 8, varav en lön dock liksom hittills skall vara bunden vid musikedirektörsbeställningen vid Svea livgarde; antalet musikedirektörslöner i den högre lönegraden kommer därigenom upp till det i försvarspropositionen beräknade antalet.

Den av Kungl. Maj:t föreslagna ökningen av musikorganisationen under nästa budgetår innebär sålunda, bland annat, att 6 nya beställningar för musikedirektörer skola tillkomma, och att ytterligare 3 av arméns musikedirektörer skola uppflyttas från lönegrad Oa 2 till lönegraden Oa 3.

Mot den föreslagna ökningen av musikpersonalen på sätt Kungl. Maj:t föreslagit finnes intet att i och för sig erinra. Det må emellertid framhållas, att denna förhållandevis stora utökning liksom den fortsatta utökningen under följande budgetår kommer att medföra att viss musikpersonal, som finnes i tjänst vid redan befintliga musikkårer, överflyttas till de nyuppsatta kårerna. Denna avgång från de äldre kårerna kan under viss övergångstid medföra vissa svårigheter vid dessa kårer i fråga om stämbesättning m. m. För att minska olägenheterna härav synas vissa äldre musikedirektörer böra övergångsvis medgivas kvarstå i tjänst under viss tid efter den tidpunkt, då de enligt gällande pensionsbestämmelser regelmässigt skulle avgå från innehavande beställningar. Följande särskilda förhållanden utgöra ytterligare skäl härför.

Genom 1936 års försvarsbeslut skapades möjligheter för ett visst antal musikedirektörer vid armén och marinen att erhålla lön enligt kaptenslöne-

graden. Vid armén bestämdes detta antal löner till fem, varav en avsågs för musikdirektören vid Svea livgarde, vilken med sin befattning skulle förena uppdraget att vara rådgivare åt chefen för armén i musikärenden, medan övriga löner skulle avses för äldre musikdirektörer, vilka enligt Kungl. Maj:ts bestämmande skulle tilldelas den högre lönen. Av arméns 27 musikdirektörer hava alltså, sedan 1936 års försvarsbeslut genomförts, fem musikdirektörer samtidigt kunnat uppbära kaptenslöneförmåner. Av marinens fyra musikdirektörer kunna enligt 1936 års försvarsbeslut tre tilldelas kaptenslöneförmåner. Innebörden av 1936 års försvarsbeslut i denna del är sålunda, att högst 18,5 procent av musikdirektörerna vid armén samtidigt äro innehavare av kaptenslöner, medan 75 procent av marinens musikdirektörer samtidigt kunna nå denna lönegrad. Härav följer givetvis, att marinens samtliga musikdirektörer hava möjlighet att förvärva pensionsrätt å kaptensbeställning, medan denna möjlighet är väsentligen begränsad för arméns musikdirektörer.

Kungl. Maj:ts för riksdagen nu framlagda förslag innebär, såsom nämnts, att ytterligare tre av arméns musikdirektörer från och med nästa budgetår skola kunna uppflyttas till kaptenslönegraden, och härigenom skapas för framtiden ökade möjligheter för arméns musikdirektörer att nå kaptenslönegraden i så god tid före pensionsålderns uppnående, att de hinna förvärva rätt till mot kaptens löneförmåner svarande tjänstepension. Detta är emellertid icke förhållandet med vissa av arméns nuvarande äldre musikdirektörer. Förutom musikdirektören vid Svea livgarde hinner allenast en av arméns åtta äldsta musikdirektörer före pensionsavgången innehava kaptenslön under en tid av fulla tre år och därmed förvärva rätt till hel tjänstepension, som svarar mot nämnda lön. Anledningen härtill är följande. Genom antagandet av 1935 års militära tjänstepensionsreglemente sänktes pensionsåldern för musikdirektörerna vid försvarsväsendet från 60 till 55 år. Sänkningen skulle emellertid genomföras under en viss övergångsperiod, och till följd härav voro vid 1936 års försvarsbesluts genomförande vissa musikdirektörer, som redan då uppnått 55 års ålder, berättigade att kvarstå i tjänst. Dessa tilldelades den nya högre löneställningen, och först under åren 1941 och 1942 hava dessa musikdirektörer, som först fingo disponera de kaptenslöner, vilka icke voro bundna till musikdirektörsbeställningen vid Svea livgarde, avgått ur tjänst och alltså lämnat plats för de nuvarande fyra innehavarna av kaptenslönerna för musikdirektörerna vid armén. De nuvarande innehavarna äga emellertid icke kvarstå under erforderlig tid för att förvärva full tjänstepension i kaptenslönegraden. Ifrågavarande musikdirektörer samt de två närmast efter dem i tjänsteställning stående, under förutsättning att de bliva innehavare av två av de tre nya kaptenslönerna, synas därför böra få kvarstå i tjänst under ytterligare tid efter den tidpunkt, då de enligt gällande tjänstepensionsreglemente regelmässigt skola avgå dels enär detta underlättar övergången till den nya musikorganisationen vid

samtliga försvarsgrenar, dels ock för att de skola kunna förvärva rätt till hel tjänstepension, som tillkommer innehavare av beställning i lönegraden Oa 3. De ifrågavarande musikdirektörerna hava vid pensionsålderns uppnående en total tjänstetid av mellan 39—44 år, och såsom musikdirektörer räkna de en tjänstetid av mellan 21 och 25 år. Kungl. Maj:t kan visserligen redan nu anses äga befogenhet att medgiva dem kvarstå i tjänst under viss tid, men för att de skola få räkna tiden i fråga till godo för förvärvande av rätt till den högre pensionen fordras riksdagens medgivande. Det synes oss med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet vara skäligt, att riksdagen i förevarande fall lämnar ett dylikt medgivande. Vissa handlingar i ärendet, som närmare belysa de av oss berörda förhållandena, komma att överlämnas till riksdagens tredje särskilda utskott.

På grund av vad sålunda anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen i syfte att underlätta övergången till den nya musikorganisationen måtte besluta, att var och en av arméns äldre musikdirektörer skall äga övergångsvis kvarstå i tjänst efter pensionsålderns uppnående under så lång tid, att han vid avgången kan räkna en tjänstetid å beställning i lönegraden Oa 3 av 3 år, samt att han skall äga räkna ifrågavarande tid tillgodo för erhållande av rätt till hel tjänstepension, som motsvarar nämnda lönegrad.

Stockholm den 20 maj 1942.

O. Malmborg.

Walter Sundström,
Skövde.

Karl Magnusson.
